

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 37
19-3-2019
ΕΤΟΣ 13^ο
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Περιοδική Πολιτιστική Έκδοση του ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΙ» ΑΡΧΟΝΤΙΚΕΙΑ 2018

Γιορτή σιταριού και Αρβανίτικος γάμος

Στις 13 Ιουλίου 2018, ημέρα Παρασκευή, με την αναβίωση του παραδοσιακού αρβανίτικου γάμου έκλεισε επιτυχώς ένα αμιγώς πολιτιστικό παραδοσιακό διήμερο που διοργάνωσε ο Σύλλογός μας. Ο Πολιτιστικός - Χορευτικός Σύλλογος Λεονταρίου «Το Αρχοντίκι» έχοντας στο πλευρό του την Περιφερειακή Ενότητα Στερεάς Ελλάδος, τον Δήμο Αλιάρτου - Θεσπιέων, τους Δημοτικούς Συμβούλους καθώς και τους Τοπικούς Συμβούλους της κοινότητας Λεονταρίου, προχώρησε στη συνδιοργάνωση ενός πολιτιστικού διημέρου:

Επιστροφή στις ρίζες μας

Ο Σύλλογός μας που ιδρύθηκε το 2017 και έχοντας στο ενεργητικό του κάποιες μικρές εκδηλώσεις αποφάσισε κατόπιν σκέψεων και δυνατοτήτων να πραγματοποιήσει την εκδήλωση αυτή που συνέβαλε ου-

σιαστικά στην αναβίωση, αναπαράσταση και διατήρηση των παραδόσεων, των ηθών και εθίμων του τόπου μας. Έτσι, αφιερώσαμε την πρώτη μέρα στη γιορτή του σιταριού, την αναπαράσταση του θέρους και την εξέλιξη του και τη δεύτερη μέρα στον αρβανίτικο γάμο.

Κατά την πρώτη μέρα, παρακολουθήσαμε σχετικό βίντεο με τους κατοίκους του χωριού μας να θερίζουν και να μαζεύουν το σιτάρι σε δεμάτια, να λιχνίζουν το σιτάρι, έκθεση φωτογραφιών με παλαιά εργαλεία και μηχανήματα, καθώς και παρουσίαση εδεσμάτων από τις γυναίκες του χωριού με κύριο συστατικό το σιτάρι. Παράλληλα, υπήρξαν δυο μικρά θεατρικά από τους μικρούς φίλους του χωριού, αναπαριστώντας τον κύκλο του ψωμιού και τον μύθο της Περσεφόνης και της μητέρας της Δήμητρας, άρρηκτα συνδεδεμένο με τον κύκλο της ζωής, το μαρσισμό της άγονης γης, της βλάστησης και της καρποφορίας.

Συνέχεια στη σελ. 6

Μάγεψε η αναβίωση του Αρβανίτικου γάμου στα ΑΡΧΟΝΤΙΚΕΙΑ 2018!!!

Ο Πολιτιστικός-Χορευτικός Σύλλογος Λεονταρίου «Το Αρχοντίκι», διοργάνωσε διήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων για τις 15 & 16 Ιουνίου 2018, στην πλατεία του χωριού μας!

- 15 Ιουνίου: Αφιέρωμα - αναδρομή στην ιστορία του σιταριού, στην αναβίωση και την εξέλιξη του.

- 16 Ιουνίου: Αναβίωση παραδοσιακού αρβανίτικου γάμου με τη συνοδεία χορευτικών συλλόγων αλλιά και την παρουσία του εκλεκτού και μεγάλου δασκάλου της ελληνικής παραδοσιακής αυθεντικής μουσικής Παναγιώτη Λάλεζα.

Λόγω καιρικών συνθηκών τελικά η «Αναβίωση παραδοσιακού αρβανίτικου γάμου» έγινε στις 13 Ιουλίου 2018, στην κατάμεστη πλατεία του χωριού μας, με ιδιαίτερη επιτυχία.

Συνέχεια στη σελ. 4

Αρβανίτικος γάμος στο Λεοντάρι

Σας καλωσορίζουμε στην αναπαράσταση του αρβανίτικου γάμου στο Λεοντάρι.

Οι άνθρωποι από παλιά έψαχναν μια αφορμή για να συναθροίζονται και να συνυπάρχουν, να γλεντούν και να διασκεδάζουν. Κάθε προσωπικό γεγονός και περίπτωση, όπως για παράδειγμα ο γάμος ή βάφτιση μετατρέπονταν σε γεγονός που απασχολούσε όλο το χωριό.

Οι γάμοι για παράδειγμα παλιά δεν ήταν μια απλή διαδικασία που διαρκούσε μια μόνο μέρα όπως σήμερα. Την εποχή εκείνη για κάθε γάμο αφιερώνονταν δύο ολόκληρες εβδομάδες και ήταν μια ευκαιρία για γλέντι και διασκέδαση, ένα διάλειμμα σε εποχές δυσκολιών και κακουχιών, όπου οι άνθρωποι με την ευκαιρία ενός κοινωνικού γεγονότος ξέφευγαν από την καθημερινότητα τους και έρχονταν κοντά. Κάθε γάμος βασιζόταν σε συμβολικές τελετουργίες που τηρούνταν με θρησκευτική ευλάβεια προκειμένου να στεριώσει το νέο σπιτικό στην κοινωνία.

Συνέχεια στις σελ. 4-5

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 2018

ΕΦΥΓΑΝ
ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΤΟ 2018

- Πετρούλιας Χαράλαμπος τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1925)
- Κιούση Παρασκευή τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1927)
- Κόλλιας Αναστάσιος τ. Χαράλαμπος (Ετ. Γεν. 1939)
- Μακρής Γεώργιος τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1952)
- Γεωργίου Αθανάσιος τ. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1958)
- Βρακά Αικατερίνη τ. Χαράλαμπος (Ετ. Γεν. 1926)
- Κόλλιας Γεώργιος τ. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1926)
- Δελής Χρήστος τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1923)
- Γεωργίου Λουκάς τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1938)
- Ζαφείρης Παναγιώτης τ. Λουκά (Ετ. Γεν. 1920)
- Στάμου Γεώργιος τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1930)
- Βενιζέλου Δήμητρα τ. Κωνσταντίνου (Ετ. Γεν. 1943)
- Πανταζή Μαρία τ. Αριστοτέλους (Ετ. Γεν. 1958)
- Πετρούλια Μαρία τ. Χαρίτωνος (Ετ. Γεν. 1926)
- Παύλου Χρίστος τ. Αλέκου (Ετ. Γεν. 1939)
- Κόλλιας Κωνσταντίνος τ. Ιωάννη (Ετ. Γεν. 1932)
- Κόλλια Αναστασία τ. Θεμιστοκλή (Ετ. Γεν. 1922)
- Φροσυνού Παναγιώτα τ. Ηλία (Ετ. Γεν. 1928)
- Πετρούλιας Λουκάς τ. Βασιλείου (Ετ. Γεν. 1940)

Ας είναι ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ τους στην μνήμη του Θεού.

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 37/19-3-2019/ΕΤΟΣ 13ον -
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ -
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ:

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Βενετία Χρήστου, Βενιζέλος Σωτήριος,
Κυριάκος Λιάκος & Αριλένα Δημητρίου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:

Καλλιστράτου 54, ΤΚ. 15771, Ζωγράφου

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

210 7754441, 22620 65797, 6974191736

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

kaskaveli1@yahoo.gr

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν
απαραίτητα την εφημερίδα.

Η εφημερίδα μας δέχεται επιστολές & άρθρα
για δημοσίευση, με τοπικό περιεχόμενο,
δεν δέχεται εξώδικα & μηνύσεις.

Το ιστολόγιό μας είναι:

<http://leontari-thivon.blogspot.com>

Τα τεύχη του ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΥ:

<http://sites.google.com/site/topolyandriou>

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΩΤΙΚΑ

Γράφουν οι: Κασκαβελαίος και Αταίριαστος

Κασκαβέλι - Αστόρια: 6-0

Από αριστερά: Ε. Γρίλλη, Αικ. Βουδούρη, Γ. Ζωγράφος,
Κ. Ζωγράφος, Β. Βουδούρης, Κ. Μακρής.
Η φωτογραφία είναι από την Αστόρια των ΗΠΑ

Μοιραζόμαστε μαζί σας αυτή την υπέροχη φωτογραφία που αλιεύσαμε από το fb, όπου Κασκαβελαίοι, με αφορμή την επίσκεψη του Γεωργίου Ζωγράφου, στην Αμερική, τρέχουν να τον προ-υπαντήσουν για να μάθουν τα νέα από την πατρίδα!!! Στην συνάντηση υπήρχε πολύ συγκίνηση...

«ΝΕΟ Φροντιστήριο»:
50 χρόνια αδιάλειπτης
& επιτυχούς λειτουργίας!!!

Στην κατάμεστη αίθουσα του Γκορφ Γλυφάδας, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για τον εορτασμό των 50 χρόνων λειτουργίας του μεγαλύτερου φροντιστηριακού οργανισμού «ΝΕΟ Φροντιστήριο». Το «ΝΕΟ Φροντιστήριο» συμπληρώνει φέτος 50 χρόνια αδιάλειπτης & επιτυχούς λειτουργίας, αφού πρωτολειτούργησε το 1968 στο κέντρο της Αθήνας και από την έναρξη της λειτουργίας του αναδείχθηκε σε απόλυτο πρωταγωνιστή στο χώρο της φροντιστηριακής εκπαίδευσης. Με την ευκαιρία αυτή, την Κυριακή 25 Φεβρουαρίου και ώρα 11.00 πμ, 500 και πλέον καθηγητές, γονείς και μαθητές, πλημμύρισαν το Γκορφ Γλυφάδας και ευχήθηκαν στο «ΝΕΟ» να τα εκατοστήσει. Την εκδήλωση άνοιξε με ομιλία η κ. Μάιρα Κόλλη-Σκαττά, που αναφέρθηκε στον ιδρυτή του, Λεονταρίτη Δρ. Νικόλαο Κόλλη. Κατόπιν το λόγο πήρε ο Δρ. Νικόλαος Κόλλη, που θυμήθηκε στιγμές από την ίδρυση του φροντιστηρίου, μίλησε για την αξία της παιδείας, και τόνισε τον σημαντικό ρόλο των Φροντιστη-

Ο Δντής του Ομίλου ΝΕΟ Φροντιστήριο, κ. Δημήτριος Ντάφος, η κ Μάιρα Σκαττά-Κόλλη, ο Ιδρυτής του Λεονταρίτη Δρ Νικόλαος Κόλλη και ο Δικηγόρος και Πρόεδρος του «ΟΙΚΟΥ ΝΑΥΤΟΥ» κ. Ευάγγελος Αυγουλάς

ρίων στην απόκτηση της γνώσης, αναφέροντας: «...σκοπός της προσπάθειάς μας είναι να συνδυάζουμε την ιδανική εκπαιδευτική ατμόσφαιρα με την οικογενειακή θαλπωρή. Αναδεικνύοντας την ατομική αξία του μαθητή μας πετυχαίνουμε τον στόχο της μάθησης, ενώ παράλληλα δημιουργούμε τις ευνοϊκές ψυχολογικές συνθήκες για την αποδοτική προετοιμασία». Κεντρικός ομιλητής ήταν ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και πρώην Υπουργός κ. Γιάννης Πανούσης που αναφέρθηκε σε θέματα παιδείας. Επίσης ο Διευθυντής του ομίλου κ. Δημήτριος Ντάφος μίλησε με θέμα «Η ανάπτυξη - δυναμική του Ομίλου». Χαιρετισμό απεύθυνε ο Καθηγητής Ιατρικής κ. Βασίλειος Γολεμάτης, ο Καθηγητής του ΕΚΠΑ κ. Βασίλειος Καραπιστόλης και ο Δικηγόρος και Πρόεδρος του «Οίκου του Ναύτου» κ. Ευάγγελος Αυγουλάς, που εγκαίνιασε και την πανελλαδική συνεργασία αλληλεγγύης με τους μαθητές και εκπαιδευτικούς του ομίλου με το: meallamatia.gr.

Τέλος την πίτα έκοψε ο ιδρυτής του Ομίλου Δρ. Νικόλαος Κόλλη μαζί με τα εγγόνια του, παιδιά του αείμνηστου και μονάκριβου γιού του και αγαπητού σε όλους μας Μάκη και τον Δντή του Ομίλου κ. Δημήτριο Ντάφο. Ακολούθησε η βράβευση των μαθητών που αρίστευσαν στις εισαγωγικές εξετάσεις για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ το 2017.

ΠΗΓΗ: <http://leontari-thivon.blogspot.com/>

Αναστασία Π. Γεωργίου

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «ΠΑΠΑΖΗΣΗ», το βιβλίο της Λεονταρίτισσας Αναστασίας Π. Γεωργίου, με τίτλο: «Η ιδεολογική χρήση της Ιστορίας - Η Β' Εθνοσυνέλευση (1862-1864)». Το βιβλίο επιχειρεί να προσεγγίσει τις συζητήσεις στην Β' Εθνοσυνέλευση,

μέσα από την επίσημη εφημερίδα της.

Ευχόμαστε στην νέα Ιστορικό και γλωσσολογική, Λεονταρίτισσα Αναστασία Π. Γεωργίου (κόρη του δικηγόρου Παναγιώτη Η. Γεωργίου) το βιβλίο της να 'ναι καλοτάξιδο. Θερμά συγχαρητήρια!!!

Α.Σ.Λ. Εκδήλωση - Μαραγκάκης

Το Δ.Σ του «ΑΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ» θέλει να ευχαριστήσει από καρδιάς τον κόσμο που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της μουσικής βραδιάς την Παρασκευή 24-8-2018 και μας τίμησε με την παρουσία του σε ένα γλέντι ξεχωριστό που κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Είμαστε χαρούμενοι που ο κόσμος είναι σύμμαχός μας στο δύσκολο αγώνα μας σε δύσκολους οικονομικά καιρούς και η στήριξη αυτή μας δίνει ελπίδα και κίνητρο να προσπαθήσουμε ακόμα περισσότερο.

Να ευχαριστήσουμε ξεχωριστά που μας τίμησαν με την παρουσία τους, τον δήμαρχο Αλιάρτου κ. Ντασιώτη Γεώργιο, τον πρόεδρο της ΕΠΣ Βοιωτίας κ. Νίκα Κωνσταντίνο, τον πρόεδρο του χορευτικού πολιτιστικού συλλόγου «Το Αρχοντίκι» κ. Μαρίνη Χαράλαμπο, τον πρόεδρο του ΑΣ Παμβακικού κ. Τουρκοχωρίτη Άγγελο, τον πρό-

Γράφουν οι: Κασκαβελαίος και Αταίριαστος

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΩΤΙΚΑ

εδρο του ΑΕΣ Ελικώνα κ. Ανυφαντή Χαράλαμπο, τον πρόεδρο του Ελικώνα Δομβραίνας κ. Μικέλη Παναγιώτη, την πρόεδρο του συλλόγου γυναικών «Οι 9 Μούσες» κ. Βαλμά Όλγα και το σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτης για την χορηγία του. Να ευχαριστήσουμε επίσης όλους τους καλλιτέχνες που έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους και διασκέδασαν τον κόσμο.

Να μας έχει ο Θεός γερούς.... Εις το επανιδείν

Να ευχαριστήσουμε ξεχωριστά την ιδιοκτήτρια του μαγαζιού "ΚΑΝΕΛΑ" κ. Ξουραφά Γεωργία για την αφιλοκερδώς παραχώρηση του καταστήματος για τις ανάγκες της εκδήλωσης, καθώς επίσης τους εθελοντές μας Κώστα Χαροκόπου, Παναγιώτα Μακρή, Ηλία Φροσυνό, Γεωργία Βρακά, Κων/να Βρακά, Παναγιώτα Πετρούλια, Χρύσα Βενιζέλου, που ήταν η ψυχή της βραδιάς.

"Μέθεξν", έτσι χαρακτηρίστηκε η μουσική βραδιά του Α.Σ.Λ. Χορός, γλέντι, ατελείωτος πουλούδοπόλεμος, κέφι, πολύ κέφι που διήρκεσε μέχρι πρωίας.

Το κληρίνο του Γιώργου Κυριάκου, κυριολεκτικά μας ταξίδεψε στο παίξιμο του μεγάλου Παναγιώτη Κοκοντίνου και ο Μαραγκάκης μας πήγε μέχρι την λεβεντομάννα Κρήτη.

Πρόεδρε συγχαρητήρια για την άποψη διοργάνωση!

ΠΗΓΗ: http://leontari-thivon.blogspot.com/2018/08/blog-post_45.html

Βασίλειος & Παναγιώτης Δ. Δρυμούσης

Διαπρέπει στο σπορ της γρήγορης οδήγησης αυτοκινήτου "ΡΑΛΙ" ο Λεονταρίτης Βασίλειος Δ. Δρυμούσης, με συνοδηγό τον

αδελφό του Παναγιώτη. Φέτος μετά από 12 χρόνια επέστρεψε στο μπάκετ προκειμένου να συμμετέχει στο «ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», το κορυφαίο μηχανοκίνητο γεγονός της χώρας μας, με ένα Subaru Impreza N11 S Ti S p e c - C . Μ π ρ ά β ο του και του ευχόμαστε πολλή και καλή επιτυχία!!!

Παπαδοσέλφι

3ος Φιλανθρωπικός Αγώνας Μπάσκετ

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά διοργανώθηκε ο φιλανθρωπικός αγώνας μπάσκετ με συμμετέχοντες παίκτες από το Λεοντάρι και τις Θεσπιές. Ο φετινός αγώνας έγινε υπό τη σκιά των τραγικών γεγονότων που συνέβησαν στην Αττική. Γι' αυτό το λόγο κύριος στόχος του παιχνιδιού ήταν η συγκέντρωση χρημάτων και εφοδίων για τους συμπολίτες μας. Συμμετείχαν και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα: ο Εκπολιτιστικός - Περιβαλλοντικός Σύλλογος Θεσπιών Δημόφιλος, ο Πολιτιστικός-Χορευτικός Σύλλογος Λεονταρίου «Το Αρχοντίκι», ο Σύλλογος Γυναικών Θεσπιών και η τοπική Εφημερίδα Λεονταρίου «Πολυάνδριον». Να ευχαριστήσουμε επίσης τον Δήμαρχό μας Γ. Ντασιώτη, τους Αντιδημάρχους Γ. Αραπίτσα και Κ. Μαλέση, τον αντιπρόεδρο Τ.Κ. Θεσπιών Χ. Παπαδομαρκάκη, τον Γιάννη Δομβρεναίο και την Ηρώ Βαρθαλάμη για την πολύτιμη βοήθειά τους. Πάνω απ' όλα όμως, ευχαριστούμε τους συνδημότες μας, που ανταποκρίθηκαν στο σκοπό του παιχνιδιού.

Υ.Γ. Η καρδιά όλων μας χτυπάει στην Αττική. Ευχόμαστε να επουλωθούν γρήγορα οι πληγές της καταστροφικής πυρκαγιάς και κουράγιο στους συγγενείς των θυμάτων.

Νικητές ήταν η ανιοδιοτελής προσφορά

Ο κόσμος αγάλλισε την προσπάθεια των νέων από τις Θεσπιές και το Λεοντάρι, μια προσπάθεια που πλέον έγινε θεσμός και στηρίζεται από όλους του τοπικούς φορείς, με σκοπό την ανιοδιοτελή προσφορά και την αγάπη που όσο μοιράζεται αυξάνει τον αλtruισμό!!!

Το ποιος νίκησε και πόσο δεν έχει καμία σημασία, σημασία έχει να παραμένουμε ανθρωπίνι και στις πιο δύσκολες στιγμές μας.

Συγχαρητήρια στους χορηγούς!!! Συγχαρητήρια στους νέους των δυο χωριών, που είχαν την ιδέα και την πρωτοβουλία αυτής της υπέροχης δράσης!

ΠΗΓΗ: http://leontari-thivon.blogspot.com/2018/07/3_25.html

Άναμμα Χριστουγεννιάτικου Δένδρου

Το Δ.Σ του Πολιτιστικού-Χορευτικού Συλλόγου Λεονταρίου «Το Αρχοντίκι» θέλει να ευχαριστήσει θερμά όλους παρευρέθηκαν στο άναμμα του Χριστουγεννιάτικου δένδρου μας, που έγινε στην πλατεία μας, στις 16-12-2018, καθώς και όλους βοήθησαν στο να πραγματοποιηθεί αυτή η γιορτινή βραδιά. Ευχαριστούμε πολύ τον Δήμαρχο κ. Ντασιώτη Γεώργιο, τον Αντιδήμαρχο κ. Μαλέση Κωνσταντίνο, τους δημοτικούς και τοπικούς

συμβούλους για την στήριξη τους. Αμέσως μετά το άναμμα αφέθηκαν στον ουρανό, αναμμένα φαναράκια.

π. Ανδρέας Ι. Κόλλης

Την προσωπική του Πεντηκοστή είχε στις 4-12-2018, στην Αγία Βαρβάρα Λαμίας ο Διάκονος π. Ανδρέας Κόλλης, που χειροτονήθηκε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ.κ. Νικόλαο, σε πρεσβύτερο! Μεγάλη η χαρά μας που ο κατά σάρκα υιός του π. Ιωάννη Κόλλη από το χωριό μας, έγινε παπάς! Του ευχόμαστε ΑΞΙΟΣ!

Συγκινητικά ήταν τα λόγια του παπα-Ανδρέα, για την χειροτονία του εις Πρεσβύτερο:

«Σας ευχαριστώ όλους που παραβρεθήκατε σήμερα Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας στην προσωπική μου Πεντηκοστή που έλαβα τον Δεύτερο βαθμό τις Ιεροσύνης. Επιτρέψτε μου λοιπόν πρώτα να ευχαριστήσω τους δύο αυτούς ανθρώπους που με έφεραν στη ζωή, τον πατέρα μου και τη μητέρα που μου έμαθαν να αγαπώ τον Θεό, την Εκκλησία και τους ανθρώπους. Ευχαριστώ όλους σας, κληρικούς και λαϊκούς, φίλους και γνωστούς που για ακόμη μια φορά εκφράσατε, με τις όμορφες ευχές σας, την αγάπη σας προς το πρόσωπο μου. Σας έχω μέσα στη καρδιά μου και σας ενθυμούμαι όλους σε κάθε Θεία Λειτουργία! Ο Θεός να σας ευλογεί και να σας χαριτώνει χαρίζοντάς σας υγεία, χαρά και πνευματική πρόοδο στη ζωή σας! Τέλος, άφησα το πιο όμορφο αγγελούδι την μικρή μας κορούλα, που μας χάρισε ο Θεός και βέβαια την σύζυγό μου και πρεσβυτέρα που στέκεται δίπλα μου σε αυτό το δύσκολο έργο της διακονίας μου.» Άξιος παπα-Ανδρέα!!!

Αρβανίτικος γάμος στο Λεοντάρι

Προξενιό

Όλα άρχιζαν συνήθως με το προξενιό. Κάποιος κοινός γνωστός –ο προξενιτής- έφερνε κοντά τις οικογένειες δυο νέων ανθρώπων που βρίσκονταν σε ηλικία γάμου με σκοπό να έρθουν σε «συμφωνία» για την προίκα και το προξενιό να πετύχει. Στην εκλογή της νύφης ή του γαμπρού βασικό ρόλο διαδραμάτιζε το καλό σόι από το οποίο προέρχονταν ή η υγεία. Το κορίτσι θα έπρεπε πάνω και πρώτα από όλα να ήταν ηθικό ενώ σύμφωνα με τα πρότυπα ομορφιάς της εποχής θα έπρεπε να ήταν μελαχρινή, γαϊτανοφρύδα και παχουλή, αφού το χαρακτηριστικό αυτό θεωρούνταν χαρακτηριστικό δύναμης και αντοχής για τις αγροτικές εργασίες αλλιώς και για τις γέννες. Χαρακτηριστική είναι και η έκφραση που ακούγονταν για την νύφη με αυτά τα προσόντα **ντουα τι κετ, κιμη με λίες**, δηλαδή θέλω να έχει πόδια με τρίχες.

Αν όλα τελικά πήγαιναν καλά και έρχονταν σε συμφωνία για την προίκα προχωρούσαν στον αρραβώνα. Η συμφωνία της προίκας βασίζονταν στον «λόγο» των οικογενειών που ήταν «συμβόλαιο» και κανένας δεν μπορούσε να παραβεί. Οι συνέπειες ήταν μεγάλες αφού την εποχή εκείνη ισοδυναμούσε με ατίμωση της οικογένειας και οι κύριες συνέπειες βάραιναν την νύφη που μετά από μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν δύσκολο να αποκατασταθεί.

Αρραβώνας

Την ίδια μέρα μετά την συμφωνία για την προίκα, οι δύο οικογένειες ανήγγειλαν τον αρραβώνα πίνοντας κρασί και γίνονταν η πρώτη συνάντηση του νέου ζευγαριού. Την ώρα εκείνη, συνήθως ο πατέρας της νύφης σήκωνε το ποτήρι με το κρασί και έλεγε την παρακάτω ευχή κλείνοντας έτσι την διαδικασία του αρραβώνα. Το γλέντι κρατούσε ως το πρωί και τα τραγούδια στους δρόμους ανήγγειλαν σε όλο το χωριό πως κατά την διάρκεια της νύχτας έγινε κάποιος αρραβώνας στο χωριό. Χαρακτηριστικότερο τραγούδι όλων, που οι συγκινητικοί του στίχοι κατέκλυζαν τους δρόμους του χωριού τα ξημερώματα ήταν το μια «Παρασκευή πρωί», ένα χαρμόσυνο μοιρολόι που αποχαιρετούσε την νύφη από το πατρικό της σπίτι:

*Μια Παρασκευή πρωί κι ένα Σαββάτο βράδυ
η μάνα μ' έδιωχνε απ' τ' αρχοντικό μου
και ο πατέρας μου, κι αυτός μου λήξει φεύγα.
Φεύγω κλαίγοντας, φεύγω παραπονιώντας
Πιάνω, το στρατί, στρατί το μονοπάτι.
Βρίσκω ένα δεντρί, ψηλό σαν κυπαρίσσι...
-Δέξε με δεντρί, δέξε με κυπαρίσσι, να ξημερωθώ
-Εγώ θα σε δεχτώ, και θα σε καλοδέξω.
Να οι κλώνοι μου, κρέμασε τ' άρματά σου.
Να ο ίσκιος μου, πέσε γλυκοκοιμήσου,
και το πρωί σαν σηκωθείς έλα στην αγκαλιά μου.*

Όταν τελείωνε ο αρραβώνας μετά από κάποιες μέρες «άνοιγε» ο δρόμος στα δύο σπίτια. Η πεθερά του γαμπρού δηλαδή πήγαινε στο σπίτι του με γυναίκες από το σόι της και έδινε δώρα όπως σεντόνια, χαλιά και καφεκούτια.

Παράλληλα και η πεθερά της νύφης με γυναίκες από το δικό της σόι πήγαινε στο σπίτι της νύφης δώρα όπως ποδιές και μαντήλες.

Ο αρραβώνας ανάμεσα στο ζευγάρι διαρκούσε όσο χρειάζονταν οι προετοιμασίες του γάμου για να ολοκληρωθούν και οι δύο οικογένειες μαζί όριζαν την ημερομηνία του γάμου.

1η εβδομάδα

Δευτέρα: Η διαδικασία για την προετοιμασία του γάμου άρχιζε με το πλήσιμο των προικιών στο πατρικό σπίτι της νύφης. Όλα βέβαια τότε εξαρτιόντου-

Ο γαμπρός περιμένει την νύφη, σε κοινή θέα, ώστε να μην πει αργότερα... δεν το 'θελα...

σαν άμεσα από τον καιρό αφού και λίγη βροχή ήταν ικανή να πάει πίσω όλες τις προετοιμασίες του γάμου. Αρχικά, μαζεύονταν συγγενείς και γείτονες και έβαζαν δυο καζάνια για το ζεστό νερό και τρεις ξύλινες σκάφες για το πλήσιμο. Συγχρόνως, πρωί πρωί την ίδια μέρα η πεθερά της νύφης και οι συμπεθέροι φόρτωναν τα προικιά του γαμπρού στα ζώα -που είχαν στολίσει με λουλούδια- και τα πήγαιναν στο πατρικό της νύφης για πλήσιμο. Τρεις νέες ανύπαντρες κοπέλες που ζούσαν οι γονείς τους όπως πρόσταζε η παράδοση, αναλάμβαναν τη διαδικασία και οι συμπεθέροι συνήθιζαν να ρίχνουν κέρματα μέσα στις σκάφες των κοριτσιών για να τις ασημώσουν και εύχονταν και στα δικά τους ενώ σε όσους παρευρίσκονταν κερνούσαν πέτουλινες με ζάχαρη. Η μητέρα της νύφης από την άλλη έκανε δώρο στα κορίτσια που έπληναν μια

ποδιά για το καλό. Στη συνέχεια για το πλήσιμο των ασηρορούχων ετοίμαζαν αλυσίδα, έπειτα τοποθετούσαν διπλωμένα τα ρούχα σε ένα κοφίνι και τα τύλιγαν με ένα χοντρό υφαντό πανί, το σταχτόπανο, ρίχνοντας από πάνω το καυτό μίγμα αλυσίδας. Το μεσημέρι μετά το πλήσιμο ακολουθούσε το άπλωμα των ρούχων που συνήθως γίνονταν στα σύρματα όλης της γειτονιάς και στην συνέχεια ακολουθούσε φαγοπότη και γλέντι τρικούβετο.

Τρίτη-Τετάρτη-Πέμπτη: Οι επόμενες ημέρες ήταν αφιερωμένες στο σιδέρωμα των προικιών, μια διαδικασία δύσκολη και χρονοβόρα με την συμμετοχή και την βοήθεια πολλών γυναικών.

Σάββατο: Ξεκινούσε η ετοιμασία του γιούκου και της έκθεσης που σκοπό είχε να παρουσιάσει τα προικιά στους συγχωριανούς. Οι γυναίκες αναλάμβαναν το στήσιμο, το οποίο γινόταν με εξαιρετική μαεστρία και τοποθετούσαν όμορφα διπλωμένα τα ρούχα και με συγκεκριμένη σειρά σε ντουζίνες, ενώ τοποθετούσαν και τα πάτερα στους τοίχους για την έκθεση. Τα προικιά συνήθως ήταν **προκόθες** (κουβέρτες), **ποδαρικό**, δίφυλληλα, **μ' κομπ** (καραμελωτές), **χιράμια** (σεντόνια), **κοπόλια** (πικεδένιο), **ουγιολά** (βαμβακερό και μάλλινο σεντόνι), **πλιάφια** (φλοκάτες), **υφαντά**, δαντέλλες και **μαντινιές** (υφαντά) αλλιώς και τσετζερέδες ή κατσαρόλες.

Κυριακή: Το πρωί της Κυριακής δυο νέα κορίτσια καλούσαν όλο το χωριό στο σπίτι της νύφης να έρθει να δει τα προικιά και να τα ασημώσει. Έφτασε η ώρα όπου οι συμπεθέροι και οι συγγενείς έρχονταν να κεράσουν τον γιούκο και ραίναμε με λευκά λουλούδια και ρύζι δίνοντας ευχές για το ζευγάρι. Αν ο πατέρας της νύφης δεν είχε δώσει μέχρι τότε όλη τη προίκα που είχε συμφωνηθεί στο προξενιό, ο γαμπρός καλούσε το γιούκο. Αυτό επαναλαμβανόταν έως ότου δίνονταν όλη η προίκα.

2η εβδομάδα

Φτάσαμε στην δεύτερη εβδομάδα, την εβδομάδα του γάμου όπου οι διαδικασίες εντεινόνταν μέχρι την μεγάλη μέρα. Κάθε μέρα μια αφορμή για ατελείωτο γλέντι και χορό ενώ στα στόματα όλων υπήρχαν μόνο ευχές για το νέο ζευγάρι:

Τ' ρονι τ' γκζον (να ζήσετε να ευτυχήσετε)

Τα' ρονι τ' μπηλακενι (να ζήσετε να γεράσετε)

Δευτέρα: Ξεκινώντας, τη Δευτέρα οι νέες λίκνιζαν το σιτάρι, το φόρτωναν σε ένα στολισμένο άσπρο αλόγο και το πήγαιναν στο μύλο προκειμένου να πάρουν το αλεύρι για τις κουλούρες (**κουλιότσι**) και τις πέτες. Στο δρόμο για τον μύλο κερνούσαν όποιον έβλεπαν σταφίδες με στραγάλια και κρασί.

Τρίτη: Την επόμενη ημέρα κοσκίνιζαν το αλεύρι και έπιαναν το προζύμι στη σκάφη για τα κουλούρια και τις πέτες. Το ζυμάρι το ζύμωνε μια ελεύθερη κοπέλα όπου και οι δύο γονείς της ήταν εν ζωή ενώ στο κεφάλι της φορούσε μαντήλι. Δίπλα στη σκάφη έβαζαν μια πετσέτα άσπρη και έριχναν χρήματα και

Ο γερο-συμπέθερος, αυστηρός και προσεκτικός μην τάξει κάτι παραπάνω...

το ίδιο συνέβαινε στη σκάφη με το ζυμάρι όπου η κοπέλα έπρεπε να πιάσει ένα νόμισμα με το στόμα. Το κορίτσι που έπιανε το προζύμι, έβαζε στο πρόσωπο όσων παρευρίσκονταν λίγο προζύμι με το δάχτυλο της. Οι νέες στη συνέχεια το έπαιρναν και πήγαιναν στον γαμπρό για να τον λερώσουν. Αν δεν έβρισκαν τον γαμπρό στο σπίτι λέρωναν τους συμπεθέρους, όπου και εκείνοι με την δική τους σειρά έκαναν το ίδιο από το ζυμάρι που ετοιμάζαν για την δική τους πέτα, πήγαιναν στο σπίτι της νύφης για να την λερώσουν. Όταν τελείωναν το ζύμωμα σκέπαζαν το ζυμάρι με μια πετσέτα και έβαζαν λεφτά επάνω της.

Τετάρτη-Πέμπτη: Τις μέρες αυτές έφτιαχναν τις τρεις πέτες της νύφης τις οποίες κεντούσαν με περίτεχνα ανάγλυφα σχέδια όπως λουλουδία από το ίδιο το ζυμάρι. Καθώς οι κουλούρες ετοιμάζονταν ακούγονταν τραγούδια:

- «*Ευχήσου μου πατέρα μου τώρα στην πρώτη μου κουλούρα*».

- «*Και την ευχή μου να έχεις κόρη μου, κι ο θεός να σας γεράσει, να σας καρποποληθούδιάσει*».

- «*Ευχήσου μου μανούλα μου...*»... (Το ίδιο επαναλαμβάνονταν για όλα τα άτομα της οικογένειας της νύφης).

Την ίδια μέρα έφτιαχναν και τα κουλούρια για το κάλεσμα με σουσάμι και μέλι που τα μοίραζαν δυο κοπέλες ντυμένες με παραδοσιακές στολές σε ένα μεγάλο ταγάρι (τραστ πετιής) στο οποίο τοποθετούσαν άσπρο μαξιλάρι προσκαλώντας όλο το χωριό από πόρτα σε πόρτα.

Παρασκευή: Η μητέρα του γαμπρού έφτιαχνε την κουλούρα (*κουλίτσε γαμπρού*) που θα πήγαινε στην εκκλησία. Η κουλούρα στολιζόνταν με δύο στέφανα και δυο βέρες φτιαγμένα από ζυμάρι. Όσο η κουλούρα ψηνόταν στο φούρνο την φύλλαγαν τρεις γυναίκες ελεύθερες προστατεύοντας την κουλούρα από γλωσσοφαγιά και μάγια. Την ίδια μέρα το σοι του γαμπρού πήγαινε να καλέσει τον κουμπάρο στον γάμο με κρασί στη τσίτα (δερμάτινο ή ξύλινο μικρό δοχείο που μεταφέρονταν με λουρί στον ώμο) και στραγάλια.

Σάββατο: Το Σάββατο το πρωί δυο νέοι άντρες μαζί με τον γαμπρό πήγαιναν στο σπίτι της νύφης τα ρούχα της και τα στολίδια της σε μια βαλίτσα ή ταγάρι. Έπρεπε να είχαν εκτός από το νυφικό της και αλλιά αντικείμενα που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η νύφη, όπως τσιμπιδάκια και στολίδια ακόμα και τα εσώρουχα. Οι συγγενείς της νύφης ζητούσαν διάφορα αντικείμενα που θα έπρεπε να περιείχε το ταγάρι και στην περίπτωση που κάποιο δεν υπήρχε έστελναν να το φέρουν από το σπίτι του γαμπρού. Στο τέλος οι συμπέθεροι έπαιρναν μαζί τους την βαλίτσα ή το ταγάρι γιατί το σοι της νύφης το γέμιζε με πέτρες με σκοπό να τους «πειράξει» και να προκληθεί γέλιο.

Στην συνέχεια το βράδυ της ίδιας μέρας μαζεύονταν χωριστά οι συμπέθεροι του γαμπρού και χωριστά της νύφης για να πιάσουν το ΚΝΑ, «Κινά» (*φυτική βαφή, δηλαδή σε μορφή σκόνης με κτρινωπό χρώμα*). Μια κοπέλα, που ζούσαν κι οι δυο γονείς της, όπως συνηθίζονταν έβαζε τη σκόνη του ΚΝΑ σ' ένα βαθύ πιάτο και έριχνε μέσα λίγο κρασί. Το χτυπούσε για αρκετή ώρα μέχρι να δημιουργηθεί μια παχύρρευστη κρέμα. Καθ' όλη την διάρκεια γυναίκες τραγουδούσαν σε μια συγκινητική φορτισμένη ατμόσφαιρα αφού ήταν το τελευταίο βράδυ της νύφης στο πατρικό της και με τους στίχους των τραγουδιών εξέφραζαν τα αισθήματα λύπης και συγκίνησης που υπήρχαν. Την ώρα εκείνη η νύφη καλύπτονταν με ένα λευκό μαντήλι και έπρεπε να κλάψει ενώ τα τραγούδια ποικίλουν από νύφη σε νύφη αναλόγως με την ζωή και την οικογένεια της. Οι στίχοι φτιάχνονταν εκείνη την ώρα από τις γυναίκες σύμφωνα με την προσωπική και οικογενειακή ζωή της νύφης, όπως για παράδειγμα αν ήταν ορφανή από γονείς θα υπήρχαν στίχοι για το συμβάν αυτό.

Στην συνέχεια η κοπέλα με το ΚΝΑ περνούσε και έβαζε σε όλους τους καλεσμένους στο μικρό δάχτυλο λίγο ως μια απόδειξη της παρουσίας τους στον γάμο και ακολουθούσε στιχομυθία ευχών με την νύφη και κοντινούς συγγενείς:

- «*Ευχήσου μου πατέρα μου τώρα στον πρώτο μου κινά*».

- «*Και την ευχή μου να έχεις κόρη μου, κι ο θεός να σας γεράσει, να σας καρποποληθούδιάσει*».

- «*Ευχήσου μου μανούλα μου...*»... (Το ίδιο επαναλαμβάνονταν για όλα τα άτομα της οικογένειας της νύφης).

Η μέρα τελείωνε όπως όλη την εβδομάδα με φαγοπότη και γλέντι μέχρι πρωίας.

Κυριακή: Ο γάμος ήταν μια μεγάλη γιορτή για όλο το χωριό. Η ημέρα ξεκινούσε νωρίς με την προετοιμασία των σφαχτών που θα μαγειρεύονταν την ώρα του γάμου από τον μάγειρα σε μεγάλα καζάνια με μακαρόνια κοκκινιστά με σκοπό να χορτάσουν όλοι οι καλεσμένοι. Στα σπίτια του ζευγαριού οι προετοιμασίες ήταν πυρετώδεις με φίλους και συγγενείς να βρίσκονται από νωρίς εκεί.

Στο σπίτι του γαμπρού ο μπαμπάκης φρόντιζε για το ξύρισμα και το χτένισμα του γαμπρού ενώ οι φίλοι τον έντυναν. Την ίδια στιγμή και στο σπίτι της νύφης οι φίλες της είχαν την ευθύνη να την ετοιμάσουν και ήταν δίπλα της ώστε να φροντίσουν τα πάντα. Η κοπέλα ζητούσε το πιο πολυτίμητο δώρο από τους γονείς της, την ευχή τους ενώ παράλληλα όσα τραγούδια ακούγονταν ήταν μελαγχολικά και σχεδόν έμοιαζαν με μοιρολόγια λόγω του οριστικού αποχωρισμού της κόρης από την οικογένεια της.

Ήρθε η ώρα ο γάμος να ξεκινήσει. Έτσι το μεσημέρι το νταούλι πήγαινε στο σπίτι του κουμπάρου για να τον παραλάβει και έπειτα μαζί κατευθύνονταν στο

σπίτι του γαμπρού. Όλοι μαζί έπαιρναν τον δρόμο για την εκκλησία όπου το νταούλι θα άφηνε τον γαμπρό με το σοι του και θα πήγαινε στο σπίτι της νύφης για να την παραλάβει και να την οδηγήσει και εκείνη στην εκκλησία. Το ζευγάρι συναντάται και το μυστήριο πραγματοποιείται.

Όταν ο γάμος τελειώσει το ζευγάρι με τον κόσμο πήγαινε στο σπίτι της νύφης για να πάρουν τα δώρα, τα οποία περνούσαν από τα κεφάλια των νεόνυμφων ενώ στην συνέχεια το ίδιο επαναλαμβάνονταν και στο σπίτι του γαμπρού. Οι συμπέθεροι πήγαιναν στη νύφη να φέρουν τα προικιά και τα φόρτωναν στα ζώα που ήταν στολισμένα ενώ πετούσαν πίσω τους και πάνω στα κεραμίδια του σπιτιού της νύφης ένα ή δυο μαξιλάκια για το καλό. **Στον δρόμο για την παραλαβή των προικιών, δύο ή τρία νεαρά κορίτσια πετούσαν ψηλά τις πέτες και τις χόρευαν.** Φεύγοντας από το σπίτι της νύφης οι συγγενείς του γαμπρού προσπαθούσαν να κλέψουν κρυφά κάτι όπως γλάστρες ή ζώα για να επιδείξουν την αξιοσύνη τους απέναντι στο άλλο σοι και

όσο μεγαλύτερο είναι το αντικείμενο τόσο μεγαλύτερος είναι και ο κομπασμός και τα πειράγματα. Τα αντικείμενα που κατάφεραν να αποσπάσουν τα πήγαιναν στο νέο τους σπίτι.

Εκεί ο πατέρας του γαμπρού μόλις έφτανε το ζευγάρι, έβαζε στα πόδια του ζευγαριού ένα πέταλο ή ένα κομμάτι σίδερο να πατήσουν για να είναι σιδερένιοι και τους τραβούσε μέσα με μια πετσέτα άσπρη δίνοντας τους από μια κουταλιά μέλι να φάνε ενώ στο σημείο αυτό δεν έλειπαν τα πειράγματα προς την νύφη του.

Στην συνέχεια οι συμπέθεροι χωρίζονταν και πήγαιναν να φάνε ενώ το ζευγάρι έμενε με το σοι του γαμπρού. Όταν το γεύμα έφτανε στο τέλος τα σόγια ξανά αντάμωναν και σειρά είχε το μεγάλο γλέντι με όργανα και ατελείωτο χορό. Μια χαρακτηριστική συνήθεια της εποχής ήταν πως το σοι της νύφης πήγαινε στο γλέντι του γάμου που γίνονταν στο σπίτι του γαμπρού αλλά απαγορεύονταν να μπουν μέσα και κάθονταν στην αυλή. Κατά την διάρκεια της νύχτας ο γαμπρός έβγαζε έξω και τραβούσε το σοι της νύφης έναν έναν μέσα.

Δευτέρα μετά τον γάμο: Τα έθιμα του γάμου δεν είχαν ακόμα τελειώσει. Την Δευτέρα μετά τον γάμο η νύφη πήγαινε με την πεθερά της στη βρύση και έριχναν κέρματα για να τη ανοίξει ο δρόμος στο καινούργιο σπιτικό. Το βράδυ το ζευγάρι των νεόνυμφων έπαιρνε ένα αγοράκι και πήγαιναν στο πατρικό της νύφης όπου έτρωγαν ενώ φεύγοντας η μητέρα της νύφης, της έδινε ένα αντικείμενο (αδράχτι, πιάτο κ.α.) ή ένα ζώο (κότα) προκειμένου να ξεκινήσει το νοικοκυριό της. Φεύγοντας ο γαμπρός συνήθιζε να λέει στην πεθερά του την φράση: *τσι επάσε, επάσε. Μετά νουκου ε σιex*, δηλαδή τι την είδες, την είδες. Πάλι δεν θα την δεις.

Ο παραδοσιακός αρβανίτικος γάμος έφτανε κάπως έτσι στο τέλος του και το ζευγάρι ήταν έτοιμο να ξεκινήσει την δική του καινούργια ζωή.

13-7-2018

...ήρθε και η νύφη!

Το σοι της νύφης χορεύει έξω από το σπίτι της. Θέλει να γλυκάνει τον αποχωρισμό της από τους δικούς της!

Συνέχεια από σελ. 1

Μάγεψε η αναβίωση του Αρβανίτικου γάμου στα ΑΡΧΟΝΤΙΚΕΙΑ 2018!!!

Ο Δήμαρχός μας κ. Γεώργιος Ντασιώτης
με την Αντιπεριφερειάρχη
κ. Φανή Παπαθωμά,
αρωγοί και οι δύο της εκδήλωσης

Οφείλουμε, συγχαρητήρια στον Σύλλογο «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΙ», αλλά και σε όλους τους νέους και τις νέες του χωριού μας, τον γαμπρό Λουκά Ν. Παύλου και την νύφη Χρύσα Π. Βενιζέλου, αλλά και των γύρω χωριών που αγκαλιάζουν τέτοιες πρωτοβουλίες, καθώς και στις γυναίκες του χωριού μας που άνοιξαν τα σπίτια τους για την επιτυχία της εκδήλωσης.

Πολλά μπράβο στον χοροδιδάσκαλο μας, κ. Μπάμπη Μαρίνη, την ψυχή της εκδήλωσης!

Ευχαριστούμε τον Δήμο μας και την Περιφέρεια που ήταν αρωγοί στην εκδήλωση. Ιδιαίτερως τον Δήμαρχό μας κ. Γεώργιο Ντασιώτη και την Αντιπεριφερειάρχη κ. Φανή Παπαθωμά.

Ευχόμαστε και περιμένουμε και άλλες ανάλογες εκδηλώσεις!!!

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ «ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΙ» ΑΡΧΟΝΤΙΚΕΙΑ 2018

Συνέχεια από σελ. 1

Κατά τη δεύτερη μέρα, έγινε αναπαράσταση του προξενιού, του πλυσίματος των προικιών της νύφης, το φτιάξιμο του γιούκου, το χτύπημα του ΚΝΑ, το ξύρισμα του γαμπρού, το χορό της πέτας και άλλα πολλά.

Ο γάμος ξεκίνησε από 3 σπίτια του χωριού που ήταν η νύφη, ο γαμπρός και ο κουμπάρος. Τους συνόδευαν χορευτικά συγκροτήματα, με χορούς και τραγούδια, καθ' όλη την τελετουργική διαδικασία, καθώς και ο μεγάλος δάσκαλος της ελληνικής παραδοσιακής αυθεντικής μουσικής Παναγιώτης Λάλης με την ορχήστρα του.

Επρόκειτο για δύο εκδηλώσεις άκρως απαιτητικές. Έτσι και εμείς, εργαστήκαμε με σχολαστικότητα, ακρίβεια, πίστη και σεβασμό στην παράδοση.

Χρειάστηκαν πολλές ώρες συλλογικής αλληλότητας και προσωπικής εργασίας, που το κάθε μέλος του Συλλόγου μας έπρεπε να αφιερώσει. Στόχος και σκοπός μας ήταν να ευχαριστήσουμε τους συγχωριανούς μας, να γνωρίζουν ότι είμαστε δίπλα τους αλλά και να αναδείξουμε το χωριό μας.

Πάνω απ' όλα, θέλαμε να αντιπροσωπεύσουμε επάξια τους προγόνους και την παράδοσή μας.

Στην πραγματοποίηση των εκδηλώσεών μας σημαντική ήταν και η βοήθεια των κατοίκων του χωριού με κάθε τρόπο και μέσο. Γονείς, μικρά παιδιά, παππούδες και γιαγιάδες βοήθησαν ο καθένας όπως μπορούσε για την διεξαγωγή του πολιτιστικού διημέρου μας.

Απλόχερα μας έδωσαν πληροφορίες για το σιτάρι και τον γάμο, μας αφηγήθηκαν ιστορίες, τραγούδησαν τραγούδια του γάμου, δάνεισαν παιδια αντικείμενα μεγάλης και ιστορικής σημασίας. Τους ευχαριστούμε θερμά που μας εμπιστεύθηκαν και ήταν δίπλα μας ουσιαστικά και εμπράκτως, σε αυτό το δύσκολο έργο.

Η χωριανή μας, κ. Σοφία Δούση-Νικολάου με την υπέροχη φωνή, αλλά και την καταπληκτική ερμηνεία της μας τραγούδησε ένα από τα τραγούδια της νύφης

Η εξαιρετική παρουσιάστρια του γάμου, κ. Σταυρούλα Τσώλη

Σε αυτό το σημείο θέλουμε να ευχαριστήσουμε ξανά, ονομαστικά, κάποιους ανθρώπους που η βοήθειά τους ήταν αισθητή και αξιοσημείωτη:

• Για την γιορτή σιταριού:

Ευχαριστούμε πολύ τους Ζαφείρη Λουκά, Γεωργία και Κιούση Απόστολο για τις πληροφορίες που μας έδωσαν, τους Δημήτριο Νικόλαο και Λιάκο Κυριάκο για τις φω-

τογραφίες και τα βίντεο, τους χορηγούς Μπουζίκια Κωνσταντίνα και Μπόγγρη Γεώργιο, τον Βενιζέλο Βασίλη, Κόλλια Όλγα και Νικολάου Γιάννη για τις πληροφορίες και το φωτογραφικό υλικό.

Επίσης, την Κωνσταντινίδα Ελένη που επιμελήθηκε τα μικρά σκετς των παιδιών και βοήθησε στο μαγείρεμα για την παρουσίαση εδεσμάτων στη γιορτή μας, τις Κιούση Γεωργία και Βενιζέλου Ελένη που βοήθησαν στην αναπαράσταση του θέρους και στο μαγείρεμα, τις Σταύρου Ιφιγένεια και Κρητικού Ευαγγελία για το θέρισμα και το μαγείρεμα, την Μαρίνη Όλγα για το θέρισμα, το αλώνισμα και το μαγείρεμα.

Όπως επίσης, τις κυρίες Ευαγγελία Παρίση, Χαραλαμπία Δημητρίου, Νίτσα Κόλλια, Σωτηρία Κόλλια, Ευαγγελία Χαροκόπου, Σοφία Χαροκόπου, Ελένη Ρουσσέτη, Γεωργία Φροσυνού, Ρίτσα Φροσυνού, Ευδοκία Γεωργίου, Κατερίνα Αδάμ για τη βοήθεια στο μαγείρεμα.

• Για τον αρβανίτικο γάμο:

Ευχαριστούμε πολύ τους: Κόλλια Μαρία, Μαρίνη Χαρίκλεια, Βενιζέλο Γεώργιο, Γεωργίου Κωνσταντίνο, Νικολάου Κωνσταντίνο για τις πληροφορίες που μας προσέφεραν όσον αφορά τον αρβανίτικο γάμο.

Τις κυρίες Πετώνη Μαργαρίτα και Νικολάου Σοφία που τραγούδησαν τραγούδια του γάμου, τους Βρακά Ευαγγελία, Κόλλια Χαράλαμπος και Κατερίνα, Πετρούλια Χαρίτο και Ευαγγελία για την παραχώρηση των σπιτιών και ιδιαίτερα τις Ευαγγελία Βασιλείου και Ουρανία Γερογιάννη για τη δημιουργία των αναμνηστικών, τους Φουντά Αναστάσιο και Μάγκα Αναστάσιο για τα κουλούρια που μας έφτιαξαν, τον χορηγό Βρακά Γεώργιο, την Γεωργίου Βασιλική για τη νυφική πέτα, την τραγουδίστρια Χρήστου Ελένη, τον Σπανό Νίκο, τον κουρέα του γαμπρού Λευτέρη Κρητικό, τον Εκπολιτιστικό - Περιβαλλοντικό Σύλλογο Θεσπιών «Δημόφιλος» για τα σταντ που μας παραχώρησαν για την έκθεση φωτογραφιών και την παρουσία του ως χορευτικό στον γάμο καθώς και τα χορευτικά συγκροτήματα Πολιτιστικό - Χορευτικό Σύλλογο Μαυρομματίου «Το Μαυρομάτι» και τον Σύλλογο Γυναικών Αγίου Γεωργίου Βοιωτίας για την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους στον αρβανίτικο γάμο.

Ο γιούκος με τα προικιά

Η οσιακή κοίμηση του παπα-Τέλιου (1916-9/2/2016)

Ήταν λίγο πριν τα μεσάνυχτα της Τρίτης 9/2/2016, όταν κτύπος ακούσθηκε στην πόρτα του σπιτιού μου. Ρώτησα ποιος είναι, και μου απάντησε η γνωστή φωνή της ξαδελφής μου και μονάκριβης κόρης του παπα-Τέλιου, που έφερε το όνομα της μητέρας του, Παναγιούδας.

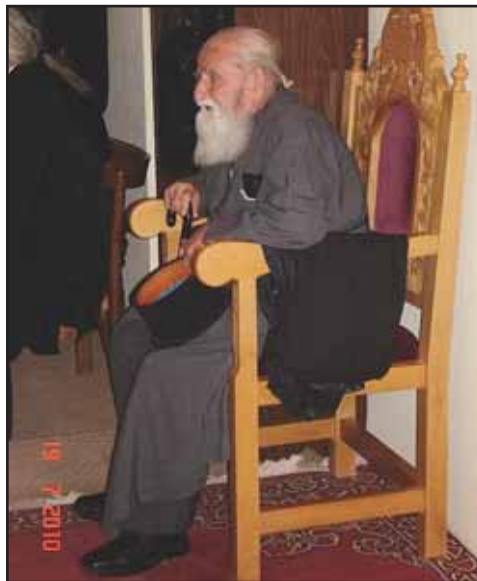
«Έλα κάτω γρήγορα, νομίζω ότι ο μπαμπάς δεν αναπνέει».

«Αμέσως» απάντησα, και γρήγορα - γρήγορα, κατέβηκα τα σκαλιά των δυο ορόφων, που χωρίζουν τα σπίτια μας, στην ίδια πολυκατοικία που μένουμε μαζί, στην περιοχή του Ζωγράφου, στην Αθήνα. Με περίμενε με την πόρτα ανοικτή, και με οδήγησε στο δωμάτιο που κοιμόταν ο παππούς. Ήταν σκεπασμένος, με κατάλευκα σεντόνια, μέχρι το κεφάλι. Πλησίασα, αργά τον ξεσκέπασα... και αντίκρισα, ένα γαλήνιο πρόσωπο, που είχε φύγει για τη αιωνιότητα!!! «Ο παππούς μας άφησε, να έχουμε την ευχή του!!!», είπε. «Τώρα τι θα κάνουμε;». «Θα τον φροντίσουμε... Πάρε το χωριό και ειδοποίησε. Επίσης να πάρουμε τον παπα-Γιάννη τον Κόλλη, την τελευταία φορά που τον κοινωνήσε, είδε τα άμφιά του, που θα φορούσε για το ταξίδι του προς την αιωνιότητα, και εξέφρασε την επιθυμία να είναι αυτός που θα τον ντύσει για τελευταία φορά.» Πράγματι, ακόμα και τις δύσκολες ώρες, ο άνθρωπος βρίσκει δύναμη, ή μάλλον του δίνει δύναμη ο Θεός να κάνει ότι χρειάζεται, να φροντίσει, να ετοιμάσει ακόμη και ένα πολύ δικό του πρόσωπο, για την τελευταία του κατοικία, εξάλλου «κνδεία» σημαίνει φροντίδα.

Ανάψαμε λιβάνι, καντήλη, ένα κεράκι. Εγώ δίπλα στον παππού, που πρέπει να ομολογήσω ότι αρκετές φορές τον ξεσκέπαζα, για να δω το γαλήνιο πρόσωπό του, που ήταν σαν να μας χαμογελούσε, βυθισμένο στην ευτυχία, στην χαρά του παραδείσου...

Ο παππούς έφυγε ενώ κοιμόταν, χωρίς να καταλάβει τίποτα, χωρίς να ακουσθεί, αθόρυβα, όπως αθόρυβη ήταν και η ζωή του. Μας δίδαξε με το παράδειγμα, όχι με λόγια. Τον πήρε ο Θεός παραμονή του Αγίου Χαραλάμπους, ώστε να συνεορτάσει μετά των αγίων, την μεγάλη αυτή εορτή μας, σημαντική για την περιοχή μας, που πάντα, ο παπα-Τέλιος τιμούσε, κάθε χρόνο, μαζί με τον παπα-Αριστείδη, στον Άγιο Χαράλαμπο στις Θεσπιές.

Η Παναγιούδα, πήρε τηλέφωνο τον αδελφό της και άλλους οικείους, καθώς και στον παπα-Γιάννη τον Κόλλη, που δεν άργησε να ρθει. Ο παπα-Γιάννης αρκετά συχνά επισκεπτόταν τον παπα-Τέλιο, τον οποίο πολύ ευλαβείτο, μιας και ήταν το πρόσωπο που τον έκανε να αγαπήσει το Θεοσαστήριο, όπως ο ίδιος ομολογεί. Μαζί με τον παπα-Γιάννη, τον γιό του και τον άνθρωπο από το γραφείο, που ειδοποιήθη-

κε και ήρθε και αυτός από τη Θήβα, αναλάβαμε με την καθοδήγηση του παπα-Γιάννη να ντύσουμε με τη στολή του πρεσβυτέρου το σεπτό σκηνώμα του παππού, στο οποίο δεν έπρεπε αλλιά και δεν χρειάστηκε να κάνουμε απολύτως τίποτα άλλο. Πραγματικά, το θεωρώ μεγάλη ευλογία και χάρη από τον Θεό, που με αξίωσε να ντύσω ιερέα. Ο παπα-Γιάννης διάβαζε ένα-ένα τα άμφια του ιερέα, έλεγε τα ίδια λόγια που ήλει ο ιερέας όταν ντύνεται πριν την Θεία Λειτουργία και εμείς τα φορούσαμε στον παππού. Πρώτα, το στιχάριον: «Αγαλλιάσεται η ψυχή μου επί τω Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα ευφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ· πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν», μετά τα επιμόνικα: «*Ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τὴν πληθύνει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*», & «*Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολὰς σου. Πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*», ύστερα το επιτραχήλιο: «*Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐκκέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πώγωνά, τὸν πώγωνα τοῦ Ααρών, τὸ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*», μετά την ζώνη: «*Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου, πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*».

αίωνων. Ἀμήν», και τέλος το φελώνιον: «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*».

Αφού ετοιμάσαμε τον παππού, ανέβηκα γρήγορα στο σπίτι μου και έφερα ένα Εκκλησιαστικό Ευαγγέλιο, το οποίο έδωσα στον παπα-Γιάννη που εναπόθεσε πάνω στο σκηνώμα του παππού. Η ώρα ήταν 02:55 π.μ., στις 10-2-2016, Μνήμη του Αγίου Χαραλάμπους, προστάτου των Θεσπιών. Είχαμε τελειώσει' ασπαστήκαμε τον παππού, πήραμε την ευχή του και αφού τον πήρε το γραφείο, φύγαμε όλοι για τα σπίτια μας. Είπαμε στο γραφείο αν είναι δυνατόν να βάλει τον παππού σε βυζαντινό φέρετρο, πράγμα που έκανε. Μόλις ανέβηκα σπίτι μου, φρόντισα αμέσως να κάνω ανάρτηση, στο μπλοκ <https://leontarion.blogspot.com/> για την κοίμηση του παππού. Πράγματι, αφού έψαξα και βρήκα την φωτογραφία, που έφερε και τον επιστήθιο Σταυρό, που του χάρισε η Ενορία μας δια των χειρών του παπα-Γιάννη Αθανασίου, το Σεπτέμβριο του 2001 – θυμίζω ότι ο παπα-Τέλιος είχε απονεμηθεί το οφίκιο του Σακελάρη μετά Σταυρού, από τον τότε Μητροπολίτη μας κ.κ. Ιερώνυμο, στον Μέγα Εσπερινό του Προφήτη Ηλία στις 19-7- 2001- δημοσιοποίησα το γεγονός και την ώρα της εξοδίου ακολουθίας, που θα γινόταν την Τετάρτη 10-2-2016, στις 15:00 στον Προφήτη Ηλία. Αργότερα έμαθα ότι όλοι έμαθαν για την κοίμηση του παπα-Τέλιου, από τα παιδιά τους που κατά την διάρκεια της διασκέδασης στο πανηγύρι του Αγίου Χαραλάμπους, στις Θεσπιές σε διάφορα μαγαζιά, είδαν την ανάρτηση και τα χαράματα, ως εϊθισται, γυρνώντας στα σπίτια τους ενημέρωσαν τους γονείς τους. Νωρίς το πρωί, φρόντισα να ενημερωθεί και ο Δεσπότης μας. Στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχα μαζί του, ζήτησα την ευλογία του να μιλήσω για τον παπα-Τέλιο, την οποία και μου έδωσε. Επίσης, ο Δεσπότης μας, εξέφρασε την επιθυμία να κτυπήσει πένθιμα και η καμπάνα του Αγίου Δημητρίου στις Θεσπιές, πράγμα που έγινε. Ο παππούς ετάφη πίσω από το Ιερό του Οσίου Σεραφείμ, στο Κοιμητήριο του χωριού μας. Τον τάφο του, τον είχε φροντίσει ο ίδιος, προσωπικά, τριάντα χρόνια πριν. Μάλιστα έφερε και κομπρεσέρ για να τον ανοίξει, λόγω του πολύ σκληρού εδάφους, όταν έκανε την εκταφή του πατέρα του, παπα-Θόδωρου, και την μεταφορά των οστών του, στον τάφο που ετοίμασε για τον εαυτό του, ακριβώς πίσω από το ιερό.

Παππού να είναι Αιωνία σου η μνήμη, πρωτίστως στην μνήμη του Θεού και να πρεσβεύεις υπέρ πάντων ημών!!!

Ν.Ι.Δ., 9-2-2019, Ζωγράφου Αττικής

Απονομή τιμητικής πλακέτας στον ψάλτη μας κ. Αθανάσιο Η. Πανταζή

Την Κυριακή 12-5-2019, με αφορμή τη συμπλήρωση 65 χρόνων, αδιάκοπης παρουσίας στο Ιερό Αναλόγιο του Ιερού Ναού μας Προφήτη Ηλία στο Λεοντάρι Βοιωτίας, από τον ήλιαν αγαπητό και καλλιτέχνη ψάλτη μας, κ. Αθανάσιο Η. Πανταζή, το εκκλησιαστικό συμβούλιο και ο πρόεδρος αυτού π. Γρηγόριος του απένειμαν πλάκετα "Τιμὴς Ἐνεκεν"!!!

Να σημειώσουμε ότι ο κ. Πανταζής όλα αυτά τα χρόνια είχε ανοικτή την αγκαλιά του για κάθε νέο του χωριού μας που ήθε-

λε να ξεκινήσει την ψαλτική τέχνη. Έτσι, αρκετοί νέοι έμαθαν κοντά του να ψάλλουν, κάποιοι βέβαια προχώρησαν περισσότερο σπουδάζοντας την ψαλτική τέχνη σε οργανωμένες σχολές, όμως όλοι ξεκίνησαν από το αναλόγιο του Προφήτη Ηλία, πρωτοεψάλην δίπλα του και ενθαρρύνθηκαν από τον ψάλτη μας κ. Πανταζή. Του χρωστάμε όλοι μας ένα μεγάλο ευχαριστώ, διότι έβγαλε συνεχιστές, έβγαλε ψαλτάδες!!! **Πάντα ΑΞΙΟΣ!!!**

Ο Ιερέας μας παπα-Γρηγόρης που μας διακονεί και μας αγιάζει, αλλά και μας διδάσκει κυρίως με το παράδειγμά του και το μελίχιόν του χαρακτήρα του, συνεπικουρούμενος, από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο με τους Αγίους Επιτρόπους, την «πανταχού παρούσα» Νεοκώρο μας, τους σκόνους υπηρετούντες Ναό και Εκκλησίασμα Ιερόπαιδες, και βέβαια τους ανύστακτους και καλλικέλαδους Ιεροψάλτες μας. Ευχόμεθα, αγγαρόκαρπον και πολυκαρπον και το 2019!!!

Οι επιτυχόντες του Λεονταρίου σε ΑΕΙ & ΤΕΙ το 2018

Συγχαρητήρια στους Λεονταρίτες μας, που πέρασαν στις παρακάτω σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης:

- Πετρούλια Παναγιώτα του Χαρίτου και της Ευαγγελίας. Τεχνολόγων Γεωπόνων, ΑΤΕΙ Πελοποννήσου (Καλαμάτα)

- Βρακά Αικατερίνη του Χαράλαμπος και της Αναστασίας. Φιλοσοφική Αθηνών, Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Αθήνα)

- Ζαφείρη Ευθυμία του Χαράλαμπος και της Μαρίας. Δημόσιας Διοίκησης, Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών (Αθήνα)

- Δημητρίου Μαρία του Θεόδωρου και της Χριστίνας. Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών - Πανεπιστήμιο Κρήτης (Ρέθυμνο)

- Φουντά Ευαγγελία του Κωσταντίνου και της Μαρίας. Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης - Πανεπιστήμιο Αιγαίου (Ρόδος)

- Βρακάς Γεώργιος του Ιωάννη και της Μαρίας. Οικονομικών Επιστημών - Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (Τρίπολη)

Ευχές του Δημάρχου Αλιάρτου - Θεσιπέων στους επιτυχόντες και συμμετέχοντες των πανελλαδικών εξετάσεων

«Συγχαρητήρια παιδιά. Ένας μεγάλος αγώνας πολλών ανθρώπων γύρω σας, αλλά πρωτίστως οι δικές σας προσπάθειες, έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα με την εισαγωγή σας στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση, γεγονός που μας κάνει όλους περήφανους. Θερμά Συγχαρητήρια. Οι σπουδές σας είναι το μέλλον για εσάς αλλά και για την πατρίδα που τώρα, περισσότερο από ποτέ, έχει ανάγκη τα παιδιά της.

Συμμεριζόμαστε όλοι τη χαρά σας και χαιρόμαστε μαζί σας. Αλλά και όσων οι προσπάθειές σας δεν ευοδώθηκαν τώρα, να θυμόσαστε ότι οι ευκαιρίες δεν τελειώνουν και υπάρχουν ή δημιουργούνται όταν υπάρχει θέληση και επιμονή. Όλοι είμαστε περήφανοι για όλους σας, είστε τα παιδιά μας. Είστε το μέλλον».

Γεώργιος Π. Ντασιώτης

Δεν χάθηκε μία προτομή, χάθηκαν αξίες!!!

Το πρωί της 7 Νοεμβρίου 2018, το χωριό μας ξύπνησε, και διαπίστωσε μια τεράστια απώλεια. Έλειπε από την θέση της η προτομή του ΗΡΩΑ ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Μια προτομή που το χωριό μας είχε στηθεί με μια λαμπρή τελετή στις 5-4-2009, στην πλατεία μας. Το πρώτο μας συναίσθημα είναι το... **ΣΟΚ!!!!**

«ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΜΠΡΟΣ. Δεκανέας ΠΖ, ετών 22, έπεσε μαχόμενος, κατά των Τούρκων στην Κύπρο στις 16-8-1974. Ήρωας! Υποκλίνομαι στη μνήμη του!

Καταγωγή από την Τ.Κ. Λεονταρίου του Δήμου μας. Το χωριό τίμησε τον ήρωά του, τοποθετώντας μια προτομή στην πλατεία. Η κατάθεση στεφάνων στις Εθνικές Επετείους γίνονταν μπροστά του. Σήμερα όλοι ζήσαμε ένα ΣΟΚ.

Πιθανόν κυνηγοί χαλκού, δε σεβάστηκαν μνήμες... τίποτα απολύτως. Το χωριό σήμερα ζει ξανά την απώλεια του Λάμπρου. Τον έκλαψε ξανά... Ακόμη και οι φωτογραφίες της κενής βάσης αποπνέουν τη θλίψη. Χρέος μας η σύντομη αποκατάσταση».

Δήμαρχος Αλιάρτου-Θεσιπέων

Γεώργιος Ντασιώτης

7-11-2018

«Δεν είναι μόνο η σοκαριστική εικόνα της γυμνής βάσης της προτομής του ήρωα πολέμου Λάμπρου Νικολάου. Είναι και το γεγονός ότι σήμερα αισθανόμα-

στε όλοι ότι μας έκλεψαν, ότι μπήκαν στα σπίτια όλων και μας πήραν κάτι σημαντικό. Κι αν κανένας ήρωας δεν έχει ανάγκη αγάλης αφού όπως λέει ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο (43) "ο πεσόντες κέρδισαν ο καθένας ξεχωριστά τον αγέραστο έπαινο και τον τάφο περιλαμβανο, εκείνο τον τάφο μέσα στον οποίο μένει πίσω η δόξα τους αιώνια μνήμη", ωστόσο η άδεια θέση της προτομής προκαλεί, όπως σωστά είπε ο Δήμαρχος, σοκ! Δήμαρχε ελπίζουμε σύντομα να αντικαταστήσεις την κλεμμένη προτομή με μια καινούργια και εφάρμιλη του ηρωισμού του Λάμπρου μας».

Κυριάκος Λιάκος

8-11-2018

ΥΓ. Πολύ σύντομα η μαρμαρίνη αυτή την φορά προτομή του ΗΡΩΑ ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, θα ξαναστηθεί στην θέση της.

★ ★

Θλιβερές οι κλοπές δύο χάλκινων προτομών στις ΤΚ Λεονταρίου και Θεσιπέων του Δήμου μας. Η πρώτη του 22χρονου Δεκανέα **Λάμπρου Νικολάου** που σκοτώθηκε στην Κύπρο το 1974. Ένα παιδί που έπεσε ηρωικά για την Πατρίδα! Ποιός μπορεί να μείνει ασυγκίνητος;

Η δεύτερη του Θεσιπέα **Χαριλάου Γκορίτσα**, πιστού στο πνεύμα της ανιδιοτέλειας και του συλλογικού συμφέροντος, δώρισε μια τεράστια περιουσία και

έφτιαξε το Γυμνάσιο των Θεσιπέων. Ένα πανέμορφο πέτρινο κτίριο, στο οποίο φοίτησαν και φοιτούν δεκάδες γενιές από τα γύρω χωριά! Ποιός μπορεί να μην είναι ευγνώμων; Εξάλλου, οι Θεσιπέες το δίδαξαν αυτό στις Θερμοπύλες.

Οι προτομές κληπκάν, πιθανόν από κυνηγούς μετάλλων και τα βάθρα τους χάσκουν κενά, μνημεία πλέον μιας γκρεμισμένης κοινωνίας, που καταπληκώθηκε από την αλαζονεία της και την απώλεια των αξιών της.

Γιατί αισθάνομαι ότι αυτό που χάθηκε δεν είναι οι δύο προτομές που γρήγορα θα τις αντικαταστήσουμε, αλλά οι αξίες και τα ιδανικά που αυτές αντιπροσωπεύουν; Η φιλοπατρία, ο ηρωισμός και η αυτοθυσία στην περίπτωση του νεαρού Δεκανέα Λ. Νικολάου και η ανιδιοτέλεια, η προσφορά και η φιλομάθεια στην περίπτωση του δωρητή Χ. Γκορίτσα.

Εικόνα της σύγχρονης ελληνικής τραγωδίας

Ομορφιές και αλήθειες στο Κασκαβέλι

Από εκδρομή με τον «ΚΥΚΛΟ», το 1976 στην Αγία Σωτήρα. Έτσι έλεγαν την δεκαετία του '70, τις εβδομαδιαίες συνάξεις που γίνονταν σε κάθε Ενορία, όπου σχεδόν κάθε εβδομάδα, την ίδια μέρα και ώρα, ο ίδιος ομιλητής ανέπτυξε ένα επίκαιρο θρησκευτικό θέμα. Στο τέλος, το κλείσιμο του «ΚΥΚΛΟΥ», γινόταν με μια εκδρομή, σε κάποιο θρησκευτικό προσκύνημα, τόσο για θρησκευτικούς όσο και για ψυχαγωγικούς λόγους. Τα πρόσωπα που εικονίζονται, είναι πολλά και όλα γνωστά, νομίζουμε σε όλους μας. Αρκετά, δυστυχώς δεν είναι πια μαζί μας...